

رصد یک کهکشان عجیب که جاذبه کهکشان همسایه آن را کج کرده است!

تلسکوپ "هابل" موفق به شکار تصویر یک کهکشان مارپیچی شده است که توسط جاذبه تغییر شکل پیدا کرده و از حالت قرینه درآمده است.

تلسکوپ "هابل" موفق به شکار تصویر یک کهکشان مارپیچی شده است که توسط جاذبه تغییر شکل پیدا کرده و از حالت قرینه درآمده است. اکنون این کهکشان بسیار عجیب به فهرست بزرگترین عجایب جهان راه یافته است.

به گزارش ایسنا و به نقل از اسپیس، تلسکوپ فضایی "هابل" تصویر جدید و خیره کننده ای از یک کهکشان مارپیچی دوردست را که توسط کشش گرانشی همسایه خود تغییر شکل داده، ثبت کرده است.

این کهکشان مارپیچی موسوم به "NGC ۲۲۷۶" در صورت فلکی "قیفاووس" (Cepheus) در فاصله ۱۲۰ میلیون سال نوری از خورشید ما قرار دارد. در یک تصویر میدان عریض از "هابل"، می توان آن را به همراه همسایه کوچکتر آن یعنی "NGC ۲۳۰۰" مشاهده کرد.

در این تصویر مشاهده می شود که کشش گرانشی کهکشان همسایه، ساختار مارپیچی "NGC ۲۲۷۶" را کج و به یک طرف متمایل کرده و باعث شده است تا در فهرست کهکشان های عجیب و غریب که در اصل در سال ۱۹۶۶ منتشر شد، قرار بگیرد.

بنابراین با وجود نیروی گرانش کهکشان "NGC ۲۳۰۰"، طرف نزدیک "NGC ۲۲۷۶" به آن به سمت آن کشیده شده و طرف دیگر آن از مرکز آن فاصله گرفته است و به این ترتیب است که "NGC ۲۲۷۶" نامتقارن به نظر می رسد.

بازوهای مارپیچی بیرون آمده از کهکشان های مارپیچی مانند پاهای عنکبوت از مرکز این کهکشان ها منشعب می شوند. این بازوها ویژگی های متمایز کننده کهکشان های مارپیچی هستند که می تواند ساختاری کاملاً پیچیده داشته باشد که شامل برجستگی مرکزی، دیسک مسطح با بازوهای مارپیچی و هاله ستاره ای کمتر متراکم در اطراف دیسک باشد.

کهکشان ما یعنی کهکشان راه شیری و همچنین همسایه آن کهکشان "آندرومدا" هر دو از کهکشان های مارپیچی هستند.

علاوه بر فعل و انفعال گرانشی میان "NGC ۲۳۰۰" و "NGC ۲۲۷۶"، این کهکشان نامتقارن همچنین تحت تأثیر گاز بسیار داغی قرار دارد که به طور معمول خوشه های کهکشان را فرا گرفته است.

طبق توصیف آژانس فضایی اروپا (ESA) از این تصویر، این گاز بیش از حد داغ باعث ایجاد انفجار تشکیل ستاره در "NGC ۲۲۷۶" می شود که می توان آن را در سمت چپ تصویر به عنوان یک منطقه روشن از نور آبی رنگ مشاهده کرد.

آژانس فضایی اروپا در یک بیانیه گفت: انفجار اخیر تشکیل ستاره "NGC ۲۲۷۶" همچنین به ظهور ساکنان عجیب و غریب بیشتری شامل سیاه چاله ها و ستاره های نوترونی در سیستم های دودویی مربوط می شود.